

Akce, aktivita

K bytostnému charakteru „akce“ náleží to, že v jejím důsledku (jako její „následek“) dochází k určitým změnám v nějak odjinud nastartovaných „procesech“, „dějích“, k nimž by jinak došlo, kdyby oné akce nebylo, kdyby nebyla vykonána, uskutečněna. Jinak řečeno: pokud bychom byli schopni znovu nastavit všechny „danosti“ určité situace naprosto stejně (bez ohledu na to, že víme, že to je ex definitione vyloučeno, tj. že to můžeme udělat jen víc nebo méně přibližně, a ještě za předpokladu, že širší kontexty můžeme vyloučit, protože údajně zůstávají bez významu), nikdy by nedošlo k oněm změnám bez zmíněné „akce“, tj. bez aktivního zásahu, jehož počátek či vznik nelze převést na cokoli již předtím „daného“, ani vysvětlit poukazem na jakoukoli předchozí danost (skutečnost). Každá akce vnáší do určité situace (prostředí) něco, co by tam bez ní nebylo; a není důležité, zda se něco obdobného (podobného, analogického) děje často nebo zřídka (eventuelně třeba jen zcela výjimečně). Pokud se události/subjekty určitého typu navzájem sobě natolik podobají, že si jsou podobné i ve svých reakcích na neméně podobné situace, může to vyvolávat povrchní dojem, že jde o nějakou automaticnost, z níž není úniku ani žádné výjimky. Takový dojem jde však mylný, už také proto, že nemáme potřebnou kontrolou, nakolik jsou zmíněné situace opravdu až do nejmenších detailů podobné (či dokonce „totožné“).

(Písek, 101017-2.)